

gata gospoda. Ona sama sta dolžna plačati škodo, ker sta jo tudi sama zakrivila, ubogi kmet je nedolžen in se toraj tudi nikakor ne sme siliti, da bi moral trpeti za krivice teh malomarnežev.

Spodnje-štajerske novice.

Pozor! Naše cenjene čitatelje posebno opozarjamo na naš današnji sestavek pod gospodarstvenimi stvarmi z naslovom: „Važno za sadjerejce in poljedelce.“

Uboj ali umor? V Hrastju pri Radgoni sta dne 24. januarja hotela brata Polanec v Vrbovčevi krčmi svojega lastnega očeta tepsti. Nek Domanjko je hotel starega braniti, pa je bil od surovežev takoj sedemkrat z nožem pehnjen, da se je revež zgrudil težko ranjen na tla. Nato je prihitel krčmar Vrbovec, pa eden divjakov je udaril po luči, da je ugasnila, potem pa sta krčmarja zaklala. Grozno je slišati take novice, pa čuditi se temu ne smemo, ako pomislimo, da se povsodi seje in razširja sovraštvo in prepir, posebno pa še od takih oseb, ki bi imele ljudstvo miriti in k medsebojni ljubezni napeljevati.

Fantje so ubili dne 21. januarja v Dornavi pri Ptujju Antona Arnuša, ki se je vračal iz krčme F. Herga domov. Pričakali so ga na cesti ter nič slutečega napadli in tako hudo ranili, da je naslednjega dne umrl.

Iz Slivnice pri Mariboru je dal „vinski kupec“ tiskati v „Fihposu“ prav debele laži. Njegova popotna torba je menda polna laži, slep pa mora tudi biti ta „vinski kupec“, ker bere Franc Huber za Johann Huber. Kar od neke klobase kvasi, je vse izmišljeno in če hoče imeti na kakem napisu bika namalanega, naj pa še pove, ali hoče imeti nemškega ali slovenskega, ker že mora biti pri njem vse tako natančno. Dopisnik s torbo ima najbrž manje pameti, kakor tiste krave, ki se gonijo z vrhov doli k biku, drugače bi ne pisaril take prazne čenče.

Slivničan brez torbe.

čevljarja in si je moral hrano priberačiti, ko se je šolal. Nikdo se ni briga za ubogega dečka — kakor se to čestokrat pripeti: iz lastne moči se je preril do mašnika in potem od stopnje do stopnje, da je dospel naslednje do toliko časti. Drugi so iz imenitnih hiš, imajo dobro odgojo, najboljše izglede, vsa mogoča sredstva, od vseh strani se jim pomaga in ugaja, vkljub temu nič ni iz njih. Skoraj bi se dalo sklepati, da se mu ne more ničesar pripomoči pa tudi nič zabraniti. Vsak gre svojo pot.

V mojem življenju ni nič posebno dobrega, pa tudi nič posebno slabega, zahvaljujem se Bogu, da se mi bliža starost, ki ne pozna strasti ali posebnih potrebščin. Starost je najboljše zavetje. Živim edino le za svojo župnijo, v kateri želim imeti mir.

V treh dneh se bode vršila v samostanu druga slovesnost, — volitev novega opata. Najraje bi bil že zopet doma pri sv. Ani, v moji tihi fari.

Iz Vidma ob Savi se nam piše, da hodi tamkašnji župan Franc Bana s Pesjega k dekanu Žičkarju na zajuterk in kosilo. Pri prihodnjih volitvah si bomo izvolili takega župana, kateri ne bode farškim kuharicam v nadlego ter bode v resnici župan, ne pa samo po imenu.

Samomor. V Mariboru se je ustrelil 24letni trgovski pomočnik Breznik.

Prav je tako. „Katoliško politično podporno društvo“ Celju je prosilo občinski odbor v Škofji vasi za podporo za šolke sestre. Odbor je dovolil 10 kron, samo da se sitnežev iznebi. Pripomnilo se je, da ima občina Škofja vas itak za dve šoli skrbeti, v katerih se ročna dela ravno tako dobro učijo, kakor pri šolskih sestrah.

Dobro znata. Zgradbo novega šolskega poslopja v Lubečnem sta v letu 1902 prevzela podjetnika Winzl in Stožir. Ker sta pogodbeni obrok nekoliko prekoračila, bila sta od okrajnega šolskega sveta, v katerem imata dr. Sernec in dr. Dečko prvo besedo, v globo 19.602 kron obsojena. No, v tuji žep znata ta dva gospoda dobro posegniti, a lastni se jima smili, akoravno to terja čast in dolžnost, da bi vsled njune malomarnosti okraju povzročeno škodo poravnala.

Shod viničarjev se bode vršil dne 8. februarja v Gradcu. Zeleti bi bilo, da bi se posestniki vinogradov tega shoda v prav obilnem številu udeležili tudi iz Spodnjega Štajerja. Udeležniki se odpeljejo z juternim vlakom.

Ptujski župan gospod Jožef Ornig je bil dne 30. januarja od mestnega odbora enoglasno zopet kot takšen izvoljen. Zaupanje, katero se mu je izreklo in tudi izkazalo, ta gospod v polni meri zasluži. Dokaj bridkega so mu njegovi potuhnjeni nasprotniki že skušali prizadjeti, a vse njihove nakane so jim spodletele in zasluge gospoda Orniga za mesto Ptuj so se še le bolj v jasni luči pokazale. Zlato se v ognju čisti. Prevzel je gospod Ornig to častno

25. maja.

Nesrečne Binkošti!

V jutro, eno uro pred volitvijo, zavladala je velika razburjenost. V pretečeni noči je nekdo v samostanski cerkvi vlomil tabernakel in ž njega vkradel zlato monštranco. Zločinec je moral od prešnjega dne v cerkvi zaostati. Mežnarju se je neko zanemarjeno, enooko človeče zdelo jako sumljivo, ki je stalo pred velikim oltarjem ter nekako zamišljeno na tabernakel zrlo. Pri zaklepanju ničesar posebnega ni opazil. Tat je s svojim plenom skozi cerkveno okno in črez streho žagreda pobegnil.

Vse je po koncu in išče zločinca. Enook fant! Strah me je prehajal.

Ob poludne je. Enoglasno za opata izvoljen sem jaz, ubogi, nevredni človek.

Poln notranje žalosti, ki mi je srce prebadala zaradi cerkvenega ropa — sem jokaje naznanil, da ne morem volitve sprejeti. Nič mi ni pomagalo, moj izgovor ni obveljal.

(Dalje prihodnjič.)

službo le na splošno prigovarjanje in prošnje svojih tovarišev v mestnem odboru ter občno željo vseh meščanov.

„Celjske žabe jeza nad „Štajercom“ je tolikšna, da se je v svoji šesti številki letošnjega leta spravila nad vse „Štajerčeve“ naročnike in bralce. Rečemo ti pa, da so naši naročniki in bralci bolj spoštovanja vredni ljudje, kakor so tvoji, kajti naši berejo naš časnik iz ljubezni do resnice in iz lastnega prepričanja in nagiba, tvoji pa na komando farških kuharic, njih gospodov in različnih družih podreptnikov farške bande. Ako imenuješ naše naročnike „šnop-sarje“, tedaj so pa vsi farji „oberšnopsarji“, ker ti-le ga najprej berejo, nekateri so pa celo njegovi naročniki.

Barantija gre čez poklic. Leskovski župnik je imel dne 3. t. m. dva mrliča za pokopati, a si ni vzel toliko časa, da bi opravil duhovska opravila, kakoršna so pri pogrebih v navadi, temuč se je odpeljal na kolodvor v Ptuj, da sprejme ondi svoje vinske kupce, doma pa je prepustil grobarju, da mrliče kakor ve in zna, k večjemu počitku „poštata“ in pogrebce zadovolji. Kaj vse je vendar naš župnik: vinski trgovec, kramar in potem menda šele duhovnik.

Tatvina. Dne 28. januarja so prijeli v Mariboru sodarja Franca Vernika ter ga tukašnjemu okrajnemu sodišču izročili, ker je ukradel nekemu Ptujskemu posestniku in sodarskemu mojstru lesa za dolge v vrednosti okoli tisoč kron. Tat je bil tako predrzen, da si je najel za prevažanje lesa več voznikov do Maribora, kjer je potem ukradeno blago nekemu sodarskemu mojstru prodal, ki pa ničesar slabega ni slutil, ker mu je bil Franc Vernik pred nedavnim časom kot posestnik na Bregu pri Ptuj znan.

Poročilo o ptujskih sejnih. Živinski in svinjski sejem se je vršil v Ptuj na Blaževu, dne 3. februarja. Prignalo se je 75 konjev, 643 goved in 416 svinj. Kupčija je bila precej živahna, ker so bile cene srednje in so se toraj zamogli prodajalci kakor tudi kupci lažje pogoditi. Prihodnji živinski in svinjski sejem vršil se bode dne 2. marca 1904. Pričakovati je mnogo živine, pa tudi kupcev.

Dopisi.

Iz Št. Jurja ob Taboru se nam piše: Nedavno priobčil je „Slov. Gospodar“ dopis, tikajoč št. Jursko veselico. Zaganja se v požarno brambo. Mislili smo dopisniku odpustiti, ker je svojo krivico spoznal ter nas odpuščanja prosil. Ker pa še vedno letijo od dotične strani strupene pušice, zato mu bodi povedano, da bi tisti osebi prav potrebno bilo razsvitljenja sv. Duha, da bi ne prirejal take prismodarije v teatru, ki stoji na grobovih rajnih pradedov. Ljudstvo ne bode hotelo več hoditi lomit kamenja za njega ter svoje življenje tamkaj v nevarnost postavljati. Če je premajhna stavba, naj se obrne v Gradec, tamkaj je norišnica gotovo za celi Štajer dovolj prostorna. Gospod župnik

naj raje oznanja božjo besedo, časnike pa naj v miru pusti. Kaj Vam pomagajo gospod župnik, vsi misjoni ako Vi prave pobožnosti ne kažete v djanju! Kaj pomaga na enem koncu ogenj gasiti na drugem pa gorljive reči nanj metati! Če vi še tako lepo učite, na drugi strani pa med farani sovražstvo sejete. Kako daleč smo že vendar zašli, pri cerkvi teater, duhovniki komedijanti, namesto ljubezni do bližnjega pa sovražstvo. Miroljubni vladika Lavantinski, kje ste? Ganite se, vzemite bič v roke ter podite iz tempeljna tiste, ki ga hočejo prenarediti v jamo razbojnikov!

Stari Šentjurčan.

Iz Leskovca se nam piše: Pred nekaj časom je prišla k tukašnjemu župniku neka mlada ženska ter ga prosila, da jo naj vpelje, kakor je to v navadi, kadar mati po porodu prvokrat v cerkev pride. No, to nič ni kaj posebnega, če tudi je mati nezakonskega stanu. Cerkvene postave namreč zahtevajo, da mora mati priti v določenem času po porodu otroka v cerkev k takozvanemu očiščevanju. A kako naš gospod župnik to „očiščevanje“ (vpeljevanje) opravlja, takošnega vendar ne predpisujejo cerkvene postave; to ni „očiščevanje“, to je onesnaženje dotične osebe, kajti naš župnik so dotično blatili s psokami, kakoršnih bi olikani, povrhu pa še žegnani gospod nikakor ne smel izustiti. Razžaljena ženska je šla nato k odvetniku v Ptuj ter ga prosila, naj vloži v njenem imenu tožbo zoper njenega razžaljivca. Župnik je pečenko, katera se mu je pekla, hitro zavohal. Podal se je v Ptuj. Ko pride nazaj domov, dal je ono žensko k sebi poklicati ter ji je rekel, da je v Ptuj pri dohtarju vse v redu in da se je z njim pogodil, da se mora ona doma poravnati. To pa si je župnik vse izmislil, bila je gola laž, ker on ni bil pri dotičnem dohtarju, veliko manj pa je z njim o uni zadevi govoril. Proti ženski, ki se je po teh besedah dala pregovoriti in je izjavo tudi podpisala, je župnik rekel, da bode dosedanje stroške že on iz lastnega poravnal. Ker Ptujski odvetnik o vsem tem ničesar ni vedel, šla je tožba naprej in pri obravnavi pred okrajnim sodiščem v Ptuj dne 21. januarja t. l. so se vse laži in spletkarije našega župnika jasno pokazale, pa tudi dokazale. Čudno je to, da je tudi organist na enkrat vse pozabil, akoravno mu je popred dobro znano bilo, da se je župnik zavezal, vse stroške iz lastnega pokriti. Sodnik izgubil je vsled lažij župnika vse zaupanje do njega ter pripustil tožnico k prisegi in potem župnika obsodil v plačilo vseh stroškov. Vse te spletkarije, laži in zvijače našemu gospodu niso nič pomagale, plačati mora, če ne iz do-brega, tedaj pa iz hudega, pa škodovalo to nam ne bode, tem manj pa njemu, ker si lahko povzame iz tega dogodka lep nauk, kako se mora nasproti svojim faranom zadržati, posebno pri cerkvenih opravilih, spoznal pa bo tudi sam, da ima laž kratke noge in če tudi pride iz ust, katera bi naj le božjo besedo ozna-nejala. Za tokrat naj bode dovolj. Leskovčan.

Iz vukovskega dola. Veliko naročnikov imaš, ljubi „Štajerc“ iz naše občine, pa redkokedaj kaj slišiš iz našega vukovskega dola, toraj ti vendar mo-